

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1082

гр. София, 09.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г К

като разгледа докладваното от Г К Частно гражданско дело № 20231110169773 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по заявление, подадено от „Ф“ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.*****, с пълномощник адв.И. И., с адрес гр.*****, с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против Х. Б. О., ЕГН *****, с адрес гр.***** и против „В“ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.*****.

В заявлението се твърди, че на 05.01.2018 г. е сключен договор за потребителски кредит с Х. О., а на 03.02.2020 г. е сключен договор за встъпване в дълг с „В“ЕООД като предвид допуснато неизпълнение от заемополучателя дружеството заявител претендира неиздължените суми по договора за заем солидарно от заемополучателя и дружеството, сключило договора за встъпване в дълг.

Софийският районен съд намира, че са налице предпоставки за прекратяване на настоящото производство и за изпращане на делото по подсъдност на Районен съд В Т.

Разпоредбата на чл.411, ал.1 от ГПК предвижда, че компетентен да се произнесе по заявлението е съдът по постоянен адрес на длъжника, а ако длъжникът е потребител – по настоящия му адрес като съдът следи служебно за спазване на местната подсъдност и ако констатира, че друг районен съд е компетентен по правилата за местна подсъдност изпраща делото на този районен съд. С оглед обстоятелството, че длъжникът О. е с настоящ адрес в гр.В Т и като бъде съобразено, че заявителят претендира вземане по договор за потребителски кредит, съдът счита, че длъжникът О. има качеството потребител по смисъла на § 13, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите и заявлението следва да бъде разгледано от районния съд по настоящия му адрес, т.е. от Районен съд В Т. Съдът счита, че разпоредбата на чл.411, ал.1 от ГПК е специална разпоредба, която регламентира правилата, по които се определя местно компетентен съд по заявление за издаване на заповед за изпълнение и в хипотезата, когато заявлението е подадено срещу потребител, заявлението следва да бъде

разгледано от районния съд по настоящия адрес на потребителя. С реализираното изменение на разпоредбата на чл.411,ал.1 от ГПК с ДВ бр.100/2019 г. се цели предоставяне защита на потребителя и разглеждане на делото от районния съд по настоящия адрес на потребителя,което означава,че в конкретния случай делото следва да бъде изпратено по подсъдност на Районен съд В Т.

Софийският районен съд счита,че разпоредбата на чл.411,ал.1 от ГПК е императивна и когато длъжникът е потребител делото следва да разгледано от районния съд по настоящия му адрес. Действително липсва законова уредба по какъв начин се определя компетентният по правилата за местна подсъдност районен съд,ако длъжниците са повече от един,но съдът приема,че когато само един от длъжниците е потребител,за да бъде осигурена ефективно защитата на потребителя,делото следва да бъде разгледано от районния съд по настоящ адрес на потребителя. В този смисъл съдът приема,че възможност за избор пред кой съд да бъде подадено заявлението,когато има повече от един длъжник (по аргумент от чл.116 от ГПК) заявителят би могъл да има или ако всички длъжници са потребители и заявлението е подадено пред районния съд по настоящия адрес на един от длъжниците,или ако никой от длъжниците не е потребител и заявлението е подадено пред местно компетентен съд за един от тях. Съдът намира обаче,че когато един от длъжниците има качеството потребител,а същевременно заявлението е подадено пред съд по адреса на управление на другия длъжник,който не е потребител,какъвто е настоящият случай,делото следва да бъде изпратено на районния съд по настоящ адрес на потребителя – длъжник,за да бъде гарантирано ефективното упражняване правото на защита на потребителя. Отделно от това,съдът намира,че следва да бъде отбелязано,че в конкретния случай от изложените в заявлението обстоятелства се установява,че отговорността на втория длъжник – търговско дружество се твърди да е възникнала въз основа на сключен на 03.02.2020 г. договор за встъпване в дълг,т.е. възникнала е след сключване на договора за потребителски заем и без длъжникът по потребителския кредит да е страна по договора за встъпване,поради което да се приеме,че заявлението следва да бъде разгледано от районния съд по адреса на управление на дружеството е в ущърб на потребителя.

Развитите съображения мотивираха съда да приеме,че делото следва да бъде изпратено по подсъдност на Районен съд В Т.

Водим от гореизложеното и на основание чл.411,ал.1 от ГПК,
Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ч.гражд.дело № 69773/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд В Т.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски

градски съд в едноседмичен срок от връчването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____